

L'Escenificació d'una mentida

Quina llàstima que s'hagi de parlar a tot Espanya de la nostra ciutat per el lamentable cas de les Finques Nevot, que és, segons els impulsors, un exemple de la persecució que pateix el castellà a Catalunya.

Però amb la ma al cor tots els que vivim a Catalunya, és a dir tots els catalans, sabem que en realitat és l'escenificació d'una mentida, promoguda per un partit polític que potencia l'enfrontament amb finalitats electoralistes.

I no ens enganyem que aquesta estratègia no és exclusiva del Partit Popular; són els dos grans partits espanyolistes els que utilitzen contínuament Catalunya per els seus interessos.

Sobre el tema de la llengua fem una prova molt senzilla. Passegem per la nostra Rambla un dissabte per la tarda i escoltem quin idioma parlen les persones amb qui ens creuem: l'idioma que més s'escolta és el castellà, i a més amb molta diferència.

En canvi si ens decidim a fer algunes compres, fem la prova de parlar a tots els comerços en català. Ens trobarem que en molts casos el personal no ens entén i acabem canviant al castellà, com sempre hem fet.

Catalunya està plena de catalans que no parlen habitualment català i que em donaran la raó: això no els ha suposat mai cap problema. Perquè els catalans som bastant més tolerants que els que ens anomenen intolerants, aquells que per ignorància no saben reconèixer el que és cultura.

La llengua, al meu entendre, no ha de ser motiu d'enfrontament, sinó que és cultura, i com a tal és enriquidora i es mereix ser conservada. I la única manera d'evitar la desaparició d'una llengua minoritària és amb mesures protectores, les quals no són per discriminar el castellà sinó per protegir el català.

El nostre gran problema és que som una Nació sense Estat, i el centralisme polític ens veu com un enemic. Ens consideren una zona de l'Estat problemàtica, senzillament perquè tenim la nostra identitat, i l'objectiu és anul·lar-nos.

Totes les persones, poblacions, nacions del mon tenim el dret i alhora l'obligació de conèixer la nostra història i de valorar la nostra cultura, perquè si deixem de fer-ho haurem perdut una part molt important de la nostra vida interior, de la nostra personalitat.

Esperem que algun dia puguem formar part d'una organització territorial molt més moderna i més justa que l'actual, on es respecti l' identitat de totes les nacions. Treballem-hi!